

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, Nóvember 2-dikán, 1827.

Spanyol Ország.

Néhány tudósítások a Katalóniai revolúziós történetekről: — „

„Perpignánból Okt. 15-dikén. Királyi fő vezér Gróf d' Espána folytatja a hadi munkát. Most Bergában van a fő hadi szállása. Az Insurgens vezér Jep-dels-Estanys' seregeit, melynek kergetésére indult, még nem érhetette utol. Ezen rebellis Főnek Olóiban van főbb tanyája. Caragol (Seperes), a' másik rebellis Fő, Igualadában, a' harmadik, linck neve Monastos (Montané), Calafban tanyáznak.

„Mikor Gróf d' Espána Manresába bément, a' Magistrátus ajánlást tett neki, hogy a' szállásán 30 személyekre térített asztal fogja várni. G. d' Espána elfogadta az ajánlást, hanem megérkezvén az edényeket az étellel, kosarakba rakatta 's a' betegok' házába küldötte; 's arról, hogy oda küldötte, nyugtató írást adatott magának, 's ezt a' Magistrátusnak kezébe küldötte. —

„Tarragonába még csoportosan folynak bé a' magokat megadó főbb emberek. Itt valamint szintén Tortósában is, azalatt, mig ezen revolúzió divatjában volt, a' házakra is felírták a' lakosok ezen táborikiáltásokat: Éljen az Inquisitio! Veszszenek-el a' Negrósok! — de a' Király' odaérkezése után levakarták.

„Castan, a' 4-gyedik Agraviados vezér, ki Olóttól 2 órányira Sánkta Pazban tanyáz, a' Figuerasi Kormányozóhoz

izent, hogy, ha az Amnestiát személyesen rá is kiterjesztik, úgy ő a' maga egész tsapatjával a' Királyi seregekhez tsatolván magát az Insurgensek ellen fogja fordítani fegyvereit. —

„Madridból Okt. 12-dikén. A' Királyné útnakindulása e' hónap' 12-dikére van határozta Valencia felé, honnét a' Királlyal lejendő találkozás után, együtt, elébb Barcellonába, azután Saragossába, Navarrába, Arragoniába folytatván útözásokat, végre Ó Kastilián által térnek vissza Madridba. —

„Már ezek a' városok adták magokat a' Királyi hatalom alá: Vique, Manresa, és a' Talarui környék. A' Királyi seregek minden akadályratalálás nélkül haladnak előre északi Katalonia felé. Az Ebro jobb partján eltörlötte K. Generális Longa az ott tanyázott Insurgenseket. —

„Már lehet tudni hova letta' Manresa i Jun'a. Nem volt igaz az a' felőlle elterjedt hír, hogy magát a' Királynak alája adta volna. Ő is a' Jep-dels-Estanys' seregeivel a' hegyek közzé vonta el magát. —

„A' Király Tarragonában két olly Végzést adott-ki, mellyek által nagyon megnyerte sok nyughatatlan Katalóniai embereknek szívét. Egyik által a' parantsoltatik, hogy az adót nem kell a' néptől katonai exekutio által kívánni, 's hogy ezen tekintetben az 1735-dik esztendő béli, Dec. 20-dikán kiadatott 's az 1790-ig fennállott rendelések hozattassanak vissza, mellyel-

nek foglalatja szerint a Kataloniaiak' adó-fizetése, jóval alább szállittatik, 's azok a' huzavonások, és alkalmatlankodások is elháríttatnak, mellyeknek 1790 óta a' Ke-rületek 's faluk' Biráji gyakran kitétettek. Nyilván való kifejezések által parantsoltatik ezen végzésben, hogy az abban felhor-datott ingerlő kötelőzködések többé elé ne forduljanak."

A' másik végzés a' Kataloniai ármá-dákhoz 's az egész tartomány' Felvígyázóji-hoz van intéztetve az Igasság Ministere Calomarde úr által, és illy szavakból áll: — "

„A' Király a' mi Urunk, mint népei-nek jó atyja, azon sebeknek meggyógyít-tatásokra, mellyeket ezen hűséges tarto-mányon a' gonoszság és megvakulás által ejtettek, önként arra az áldozat-tételre ha-tározta magát, hogy Felséges Hitvesétől és Familiájától megválván, Udvara' kelle-metességeit oda hagyja, a' végre, hogy sietve azon gyermekeinek segedelmére jő-jön, kiknek ezen Fejedelemség' belső ré-szein az ő Felsége atyai gondoskodására vala szüksége. Meg nem elégedvén azzal, hogy a' támodást békességszerző eszkö-zőknek elővétele által eltsendesítse, arrol is gondoskodott ő Felsége a' maga böl-tessége szerint, hogy több olly rendű alattvalójinak, kik a' Királyi kintstárból fizettetnek, a' környülállások miatt meg-szaporodott személyes szükségeiken segít-hessen, 's nekem ezen tekintetben gondo-san megparantsolta, hogy ezen tisztviselőknek azon szerentsés napon, mellyen ő Felsége a' maga születését innepli, Kegyel-mességet nyilatkoztassak ki. Ezen kegyel-mességét pedig azon revolúziós tisztekre is ki akarja terjeszteni ő Felsége, kik az ő szavaira halgatván 's bizakodásokot a' Királyi kegyelmességbe helyhezttetvén, megbánással hozzá folyamodtak, 's a' botsá-natért esdekeltek.

„Szabadságot veszek magamnak arra,

hogy a' Királyi nagy szívüségnek ezen mun-káját, melly által azok, kik abbol része-síttetnek, megnyugtatódhatnak, haladék nélkül végre fogom hajtatni, olly czélzással, hogy a' mi nagy Királyunknak és Urunk-nak Hősi tselekedete felől magát az egész világ meggyőzhesse. —

A' Madridi Udvari ujságban ezek találtattak Oktob. 7-dikén: — "

„Gen. Gróf d' Espána a' Kataloniai ármada' fő vezére jelenti a' Királynak a' mi Urunknak, hogy az insurgensek nagy számmal vissza tértek hazájokba azóta, hogy a' Király' Proklamátziója köztök ki-hirdettetett. A' Corverai Insurgensek' vezére olly bizonyossáttétellel hirdettette ki ezen Proklamátziót az alattalévők között, hogy ez valósággal egy igaz Akta. Ez na-gyon számos Banda vala: de mihent a' Pro-klamátziót vette, azonnal mind egyig Ge-nerális Moncthez ment és által adta ne-ki a' fegyvert. A' Villa Franca-del-Pana-desi Banda széllyel oszolván, az Insur-gensek egyenként vissza tértek hazájok-ba. Ennek vezére Don Podró Morató maga haladék nélkül megjelent személyesen Tarragonában a' Király előtt, 's egész-sergé' nevében beajánlotta hódolását, ma-gáról olly jelentést tévén, hogy a' szerint bánjon véle ő Felsége, mint jónak fogja találni. A' Villa-Bellai Bándából 25, a' Mombrio-del-Campóiból 48 emberek tették le a' fegyvert a' magok vezérjekkel Albajar-ral együtt, ki ezen revolúzió előtt Kapitány volt a' Királyi Önként vállalkozottak között. Így tselekedtek 60 emberek, kik Tarragonából való emberek voltak, de a' kik közt katona szökevények is 10-zen-találtattak. Ezek a' magok N a d a l nevű Al-ladnagyoknak adták által a' fegyvert. Cara-gol, a' Manresai Junta előlülője, mint némel-lyek erőssítik, jól gondoskodott maga fe-lől; sokáig hordozta a' maga tsapatját, míg végezetre kinyilatkozott a' dolog, hogy tsak azért, hogy czélját eltitkolhassa, melly a'

volt, hogy azalatt minden ragományait hajóra rakatta, 's bátorságba küldötte, 's utóljára maga is útát vesztvén, vagyona után indult. — „A' Király kívánt jó egészségben van Tarragonában.

A' Király nevében illy Végzést intézett az Igasság' Ministere a' Katalóniai Audientia'hoz, fő Itélőszékhez, hogy az egész tartományban hirdettesse-ki: — „

„A' Király a' mi Urunk nagy kedvetlenséggel hallotta, hogy ezen Fejedelemségnek több helységekben, gondolatlan-ságból és esztelen módon több olly személyek megbántattak, kik magokat a' Király' meghívásának alája adván, a' revoluzsiót, melybe vagy eltsábittás vagy egyéb módok által belé vonattattak vala, elhagyván, hazájokba vissza tértek. Király ő Felsége, kinck Fejedelmi méltósága ezen revoluzsió által legközelebből megsértetett, az első vala, ki az eltévedett alattvalóknak rendetlen tselekedeteikről elfelejtkezvén, őket a' magok kötelességeik mellé való viszatérésre meghívta, 's nekik az ő bűnös tselekedeteiket atyai nyájassággal megbótsátotta. Azok, kik az ő Királyi Felsége szavainak füleket nyitottak, már ezáltal egészen alája adták magokat a' Királyi és törvényes oltalmaztatásnak. A' Király a' maga jó akaratú Országlási systemája szerént meg nem engedheti azt, hogy valaki, kiváltképpen a' jelenlévő körülállások között megpróbálni mérészelje, hogy azon boszszankodásnak eleget tegyen, mellyet most, a' magok Királyoknak példaadását követvén, minden jó gondolkodású alattvalóknak számkivetésbe kellene küldeni. Ő Felsége azt kívánja, hogy a' Fő Törvényszék mindeneket megintsen, hogy senki azon személyeket, kik az A m n e s t i á t elfogadván hazájokba vissza tértek, se tselekedettel, se szóval, se valamelly boszszankodási nyilatkozattal, meg ne bántsa, mivel hogy ő Felsége mind azokat tör-

vényesen meg fogja büntettetni, a' kik e'féle törvénytelenégeket elkövetnek. Tudni fogja ő Felsége a' revoluzsióknak tselekedeteiket az igasság' serpenyőjében maga megmérni, hogy a' maga Felséges jámborságának munkáit, vélek ahoz képpést éreztesse. Költ Tarragonában Okt. 6-dikán 1827-ben. Aláírta: — „

„Ribas Ferencz.

Nagy Britania.

Ezen birodalomnak óriási tengeri ereje a' folyó 1827-dik esztendőnek ennyiben állott:

Olly hajóji, mellyek tüstént elkészülhettek a' kivezésre, ennyin voltak: —

7	Linéahajók	120	ágyusok
10	— —	104	— 110
14	— —	78	— 84
60	— —	74	— —
6	— —	66	— —
97	Fregátok	60	— 44 ágyusok
5	— —	56	— 52 —

továbbá 155, több féle apróbbak, 18—10 ágyusok.

A' hajóépítő mívhelyen találtatnak:

6	Linéahajók	120	ágyusok
1	— —	110	ágyus
7	— —	84	— 80 ágyusok
1	— —	64	— —
36	Fregátok	52	— 48 ágyusok
és 47	több apró	— 28	— 10 ágyus —

mind együtt — „

„ 447 hadi hajók.

Olly hadi hajóji is' vagynak, mellyek ugyan már nagyon megromladoztak 's megavultak, de a' mellyek szükségben tsak ugyan használhatók lehetnek. Ezeknek számát is lehet tenni 110-re.

Görög Ország.

Folytatása a' 35-dik számú M. Kurírban találtatott Korfu-i tudósításnak: — „

)(*

„Okt. 4-dikén az éjjelt a' nagy szél miatt a' szabad tengeren kénytelenítették tölteni Adm. Codrington 3 Exc. ja, 's csak 5-dikben estve felé evezhetett bé a' Papa' öblibe, hol néhány Török hajókat is állani szemlélvén, onnét kiveezni 's evezéseket Dél felé a' többi Török hajókhoz venni, kényszerítette őket. Okt. 6-dikán az egész Török hadi hajós serget, a' melly tsupa Linea, Frégát, és Korvette hajókból állott, Zantétól Dél felé látták evezni. Ekkor négy Britannus hajóktól kísértetett.

„Ő Exc. ja az Admirális úr 8-dikben estve felé viszsza tért Zantéhoz, de 12-dikben ismét kiveezni 's evezését Navarinhez venni készült, minthogy 13-dik és 14-dik között a' Frantzia Flottát is várták Miló-tól oda, hova az Anglus Flottától lett elválása után útját vette vala. —

„Az Orosz hajók Osziálya ezen hétnek végen evezett-el Zante mellett; ez is a' Navarini tengerre evez. E'szerént mind a' három, tudniillik, Anglus, Orosz, és Frantzia Flották éppen azon időben fognak a' Navarini kikötőhely előtt együtt lenni, mikor a' fegyvernyugvásnak ideje elvégződik. —

„Mi nyughatatlankodással várjuk, hogy a' husz vagy 21, fegyverszüneti napok után, mitsoda további eszközöket fognak a' három össze szövethezett Hatalmasságoknak Flottájik a' Porta Flottája ellen elé venni.“

A' Navarin előtt September vége felé és Okt. elején elé fordult történetekre, mellyekről már két versben írtunk, most még egyszer viszsza térünk, azért, hogy egy tudósító, ki, éppen ott jelen lévén, mindeneket szemével látott 's füleivel hallott, igen pontosan leírván ezen dolgokat, több olly környüállásokról is említést teszen, mellyek előbbeni leveleinkben nem fordultak elé. Annyival nevezete-

sebb pedig ezen tudósításban az, hogy ebben azon alkudozás adatik elé, a' melly Ibrahim Basa, és Codrington 's Rigny Admirálisok között elé fordult. —

„Ibrahim Basa már Sept. 19-dikén kiküldötte vala hadi hajóinak egy Osziályát a' Kapudana-Beg' vezérőse alatt a' kikötőhelyből, gyánithatóképpen annak megpróbálására, hogy mi módon fogja ezért magát az Anglus Anmirális kijelenteni, ki még ekkor, néhány napok óta tsak maga evezett alá's-fel néhány Anglus hajókkal a' Navarini öbölben. —

„Mihent Adm. Codrington ezen Török hajóknak kivezését látta, tüstént egy Frégátot küldött-el 's megizente a' Kapudana-Begnek, hogy térjen viszsza a' kikötőhelybe, különben erőszak által fog arra kényszeritetni. A' Beg erre úgy felelt, hogy neki ezen fenyegetődzés nagyon tudállatosnak tetszik, 's e'felől a' maga fő vezérét Ibrahim Basát minden esetben tudósítani kell, a' ki neki tsak egyedül küldhet parantsolatokat. —

Látván Codrington, hogy a' Kapudana-Beg állandó képpen megmarad azon feltétel mellett, hogy az Ibrahim Basa parantsolatja nélkül viszsza nem tér Navarinba, egy tisztet küldött-bé Ibrahimhoz, olly írással, melyben őtet a' Londonban Jul. 6-dikán köttetett Alkú felől tudósította. Ibrahim Basa azonnal kiküldötte a' maga Drogmanját az Asiára. Adm. Codringtonhoz olly váloszszal; hogy ő ugyan, mint hogy Császárjának meghatározott parantsolatja nélkül nyilvánságos ellenségeskedésre botsátkozni nem akar, megparantsolta a' Kapudana-Begnek, hogy Navarinba térjen viszsza: de hozzá tette nyilatkoztatásához, hogy ő, ha neki az ő Császárja a' kivezést ismét megparantsolja, ő akkor egész hajós sergével ki fog evezni, és semmi tekintettel nem fog lenni a' három össze szövethezett Hatalmasságoknak ellentállására, 's a' legnagyobb

veszedelemre ki fogja magát tenni, 's pontosan tellyesíti egy olly Vezérnek kötelességeit, ki nem bír azzal a' hatalommal, hogy a' maga Országlószékének parantsolatait viz-gálja. —

„Sept. 21-dikén a' Frantzia Flotta is özsze tsatolta magát az Anglus Flottával a' Navarini öbölben — 's 22-dikben Adm. Rigny is bé küldötte a' maga Staféta nevű Korvettejét Ibrahimhoz, az Adm. Codrington leveléhez mindenben hasonló értelmű levéllel.

„Sept. 23-dikán azt kívánták Codrington és Rigny urak Ibrahim Basától, hogy adjon nekik audientziát, ki ezt nekik készséggel meg is ígérte. Rigny még azon napon bément két hajókkal az öbölből a' kikötőhelybe, 's 24-dikben Codrington úr is bévezett ugyan oda az Ásiával és két más hajókkal. A' közönséges audientziaadás 25 dikben reggel tartott. A' szokott tisztelkedések végződése után, azt kívánták a' két Admirálisok Ibrahim Basától, hogy az ók' velle való beszélése tsak egyedül az ő első Drogmanjának jelenlétében essék. Ibrahim úgy felelt, hogy ő ezt véghez nem viheti, és hogy ő tsak minden tisztjeinek jelenlétkben hallgathatja-meg őket. —

Ekkor illy nyilatkoztatást tettek a' két Admirálisok: Ók meghatározott parantsolatokat vettek Udvaraiktól, hogy a' vérontásnak vessenek véget, és hogy a' két (Görög és Török) hadakozó Hatalmasságok között azt, a' mellyek erre szép módon nem akar állani, srőszak által kényszerítsék. A' Görögök ezen kívánságnak már készséggel alája adták magukat: és ha ő, Ibrahim Basa, a' hadakozást egyedül folytatni akarja, úgy a' maga Flottáját nagy veszedelemre, 's Császára ügyét játékra fogja kitenni. —

„Ibrahim Basa úgy felelt az Admirális Uralnak, hogy Császáriának meghatározott parantsolatja nélkül nem fog

először rájok tüzet adatni, de ha erre parantsolatot talál venni, már ezen esetben, a' maga ellenségeinek nagyobb erejére semmit se tekintvén, és semmi veszedelemtől nem félvén, tellyesíteni fogja Uralnak parantsolatját. —

„Az Admirális Urak ekkor azon iparkodtak, hogy megértessék velle, melly elégtelen legyen a' Portának ellentállása arra, hogy az Öszszeszövetkezett Hatalmasságok' akaratiát meggátolhassa, melyre Ibrahim úgy felelt, hogy neki tsak az a' kötelessége, hogy Uralnak parantsolatait tellyesítse, a' nélkül, hogy azokra valami megjegyzést tegyen, ki, tsak maga tehet arról ítéletet, hogy belé mérészel-e ezen tsatázásba botsátkozni, vagy nem. Ó, Ibrahim, nem egyéb, tsak Ura' parantsolatjának végrehajtója, 's mind azokat legkisebb különbség nélkül, mint ellenségeit úgy tartja, kik, akár mi nemű fogás alatt igasságtalan hadat indítanak az ő Ura ellen. —

„Több illy nemű beszélgetések után végezetre abba egyeztek-meg, hogy Ibrahim Basa, valameddig új parantsolatokat nem veszen, addig a' tengeren semmi hadi munkát nem teszen. Egyéb eránt azt is megjegyzette Ibrahim, hogy az alatt, míg a' két Admirálisok néki azt parantsolják, hogy semmi tengeri munkát ne tegyen, Lord Cochrannek minden akadályoztatás nélkül megengedig, hogy Patrás mellett 28 Görög hajókkal a' kiszárlást megpróbálja, 's ezen várat elfoglalni iparkodjék. —

„Erre a' két Admirálisok magígérték neki, hogy Cochrannt az Ibrahimmal kötött egyezésről tüstént tudósítani fogják 's meghívják, hogy részéről ő is minden ellenségeskedést szüntessen-meg. —

„A' két Admirálisok végezetre még egyszer megújították azon kívánságaikat, hogy a' Basa nékiik magános audientziát adjon: de ő ezt most is megtagadta. Az-

után mind ketten oda-hagyták a' lükötő-helyet, minekutánna az Ibrahim' tisztele-tére, mind ketten 19—19 ágyulövéseket tettek. E' történt 26-dikban estve. — (Miket próbált Ibrahim még azután is Oktob. 5-dikéig, megirtuk közelébb költ- ujsá-gunkban).

A' Korfui Ujságban illy Czikkely találtatott Oktober 6-dikán: — „

„Örömmel értettük, hogy a' Tripo-lisban lévő Nagybritanniai Consúl W ar-ninton Oberster úr, némelly itt lévő barátainak olly jelentést tett, hogy Anglus Májor Laing úr, az illy sokáig hijába kerestetett Timbuktú nevű városra, Afrikának belső-részén, végezetre szeren-tsésen rá talált és éppen oda-eljutott lé-gyen. Ez a' megrettenni nem tudó 's a' szerentsétől láthatóképpen segítettett Uta-s, Sudánban találta-fel az esmeretlen világ' kereskedésének ezen piatzáat, melly töre-kedés már ő-elötte illy sok nevezetes Eu-rópai Utasoknak (millyenek voltak, Hor-nemann, Mungo-Park, és sok mások) ha-lálát okozta. Őtet a' Fejedelem nagyon jó szívvel fogadta, 's mikor eljött onnét egy Scheik vezérlése alatt számos kíséretet adott mellé bátorságnak akáért, melynek oltalma alatt ő egész a' Tripolisi partokig vezetődne.“

B e l g i u m .

A' Belga Utasokról is igen ne-vezetes történetet olvasunk a' Belgiumi Státusujszágban. Ezen történet Jáva szige-tén fordúlt elé, két nevezetes, természet-vizsgáló Utasokkal, kiket a' Státus küldött oda. Egyiknek neve Macklót, egy fiatal, értelmes tudós, ki a' Parangi hegyeken Ásványok' vizsgálásával 's földabrosz-ké-szítéssel töltötte idejét. A' másiknak neve Raalten. Ezek múlt Martzius' utolsó nap-

ján arra határozták magokat, hogy egy Rhinocerosnak, mellyet azon vidé-ken tartózkodni tudtak, vadászására men-jenek. Jól felkészülvén 's elég számos kí-sérő társakat is vévén magok mellé, ki in-dultak a' próbára. A' vad állatot nyomo-zás által próbálták megtalálni. Hanem úgy vették eszükbe, hogy az állat két járást tartott; mellyhez képpest a' vadászok is, a' vadnak járásaihoz képpest két úton in-dultak-el, egyikén Macklót, másikon Raalten, mindenikkel több kísérők men-vén. Szerentséllenségire Raalten úrnak vala az a' szerentséje, hogy a' keresettál-latot megtalálja, 's hogy az a' gyönyörű-ség is az övé lehessen, hogy ő lött elő-ször réa, a' kísérőinél jóval előbbre ha-ladot, őket hátra hagyta; de alig halad-hatott 20 lépésnyire, a' Szarvorrú, fektéből felugórdván, ordítva egyenesen a' Vadászra rohant, 's orra szarvát neki szegezvén a' levegőbe felvetette, ezt egy-másután hétszer tselekedvén, 's valahány-szor a' levegőből leesett, mind annyiszor megmarta a' lábait. A' kísérők, kik honni emberek voltak, látván a' Raalten úr veszedelmes történetét, megijedtek, 's hogy ők is arra a' tántzra ne jussanak, mind el-futottak, egyen kívül, ki az első ijedsé-get letévén, hirtelen vissza tért 's puská-ját a' Vadra rá sütötte: de szerentséltlenül, mivel a' puska' tsője ketté hasadt, hanem tsakugyan lett annyi haszna lövésének, hogy a' dördüléstől az állat megijedvén elszaladott, 's a' szerentsétlen Vadást vére-ben és fél holtan a' földön fetrengve hagy-ta. A' lövésnek hallására Macklót úr is oda érkezett 's kéz Orvosi segedelemmel volt szerentsétlen úti-társához. Raalten még élt, 's reménség kezdett lenni életben való megtartatásához, a' mit eleintén tel-lyességgel nem reménlettek. Macklótot igen bátor és markos embernek tartják len-ni, 's innét gondolják, hogy ha társátol más útra nem tért volna, talám annak

se ütött volna illy szerentséllenül ki a' dolga.

Francia Ország.

Oktober' 10-dikén egy Frantzia lovas katonája érkezett vissza a' maga hazájába Lyonba, ki a' Császári időbeli 19-dik Lovas Regementből való volt, s a' ki 1813 az Oroszokhoz fogságra estvén, azolta, mint Szolga, Sibiriában lakott, s több esztendőök óta legkissebbet se hallott az Európai történetekről. Több társakkal tért vissza Sibiriahol, kik között 8-tzan Bavarusok és Szakszoniaiak voltak; ezek Berlinben váltak-el tőlle. Azt beszéli, hogy az Orosz birodalomban még most is sok ott maradt Frantzia katonák vagynak életben.

Bavária.

Monachiumból ezeket jelenti az ott kijövő Ujság Okt. 20-dik napjáról: „Az Özvegy Királyné ő Felsege, ki e' napokban Tegernseeből, Familiájával együtt vissza jött vala, ma estvéli 6 órakor ismét' vissza ment Tegernseebe az egyik leányával Mária Princzaszszonnyal. —

„A' más két leányai, tudniillik Sofia Császári Fő Herczegaszszony és Ludovika Királyi Princzaszszony ugyan ezen este a' Monachiumi Nemzeti theátromot tisztelték-meg jelenlétekkel, hol: Das unterbrochene Opferfest játszottak. Alig mutatták-meg ezen Fő Aszszonyságok magokat a' Király és Királyné ő Felsegek mellett a' közbelső lozsiban, a' dobok és trombiták azonnal három vers béli harsogással, s a' nép sokáig tartó örvendező Éljen kiáltásokkal köszöntötte kedves Vendégeit. A' theátróm' háza gazdagon ki volt világosítva. —

„Oktob. 19-dikén Sofia Császári Fő

Herczegné is vissza utozott Ludovika R. Princzaszszonnyal egyetemben Tegernseebe, hogy ott még néhány napokat töltvén, azután onnét Béts felé vissza induljon.

Bécs.

A' mult Szombaton Okt. 27-kén nagy Méltóságú, és Fő Tisztelendő Tusnádi Kováts Miklós Erdélyi-Megyés Püspök Úr ő Exjának szerentséje volt, belső titok Tanátsosi Hitet-Felseges Urunknak Szentséges színe előtt kegyelmes Kezeibe le tenni.

A' pénzfolyamat Október' 31-dikén; közép árr:

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	91 7/8
Az 1820-béli sorsosok,	—
Az 1821-béli hasonlók,	117 7/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligázióji,	45 7/8 for. keltek, mind C. ben.
A' Bankó Aktziák keltek 1083 9/10 forinton.	Conv. Pénzben.

A' márha husnak fontja Bétsben, a' folyó Novemberben 7 ezüst vagy 17 és 1/2 V. Cz. krajtzárokon méretik.

Magyar Ország.

Pestről, Október 27-dikén: —

Ts. Ns. Zemplény Vármegyében Méltós. Szilassy József Administrátor Úrnak Kormányozása alatt a' f. hónap 15-dikén, és következő napokon tartatott a' Vármegyebeli Tiszt-Uraknak megújítása: Erre temérdek sokasággal gyűlt össze a' Nemesség, és a' szokás 's Méltós. Administrátor Úrnak elintézése szerént, szabad-felkiáltás általvitte végbe a' választást; a' sokaság miatt egy rész a' szálában, másikat az udvarban, harmadik a' Vármegye háza előtt öszveregelvén kiáltozó a' válas-

tandó nevét. Az első, és második napi választásnak kimenetele ez: első All-Ispány lett Meltóságos Báró Vay Miklós, a' boldogult B. Vay Miklós Generálisnak fia: második All-Ispány lett T. T. Szirmai József Úr; Fő Jegyző T. Csabai Dokus László Úr; Tiszti Fő Ügyvédő Udvari Kossuth András Úr; Fő Szolga-Bíráknak a' Járások szerint választottak: T. Szemere Péter Úr; T. Nemesházi Tomits István Úr; T. Szentiványi Károly Úr; T. Geleji Kolozsy Károly Úr; T. Szemere József Úr; T. Vas Antal Úr.

Nagy-Váradról. Ő Császári Kir. Fő-Herczogsége a' Nándor-Ispány mindenkör Hazánk boldogságára s' diszére törekdő kegyelemmel megparantsolá: hogy ezen a' nyáron is T. T. Nagy Pál Professor Úr felvigyázása alatt ezen híres Magyar Fő-Városnak, elpusztult régi épületei ismét nap fényre hozattassanak. Ezen munka olly szerentséssen folytattatott: hogy a' Zsidó templom előtt lévő útszán egy hajdan nagy templom fundamentomára találának, mellynek Sanctuariuma hosszában 6 szélességében 3 ölre terjed. Itt 27 Emberek tetemei találtattak. Hihető hogy régenten is, valamint a' mai időben, csak a' Fő Papokat szokták a' Sanctuariumba temetni. Magában a' templom derekában csak két családi kriptát vehettek fel, mivel itt a' Zsidó iskola áll, melly alatt sorban jönnek az égetett téglákból kirakott külömb külömb családi kripták. A' Zsidó iskola ajtaja előtt ki ásott két sirban találtatott egy diszesen kivágott, ki álló nagy Gothus betűkkel jelelt veres Márványtábla, a' másikkal egy égetett veres téglá, mellybe Monogramma van metszve; úgy szinte bársony ruha darab, és arany

's ezüst szálakból készült pántlika, mellyen varrva van két megaranyozott ezüst tsat: ugyan a' templom hosszában felnyitattak huszonkét Sirboltozatok; mellyekben Arany, és ezüst sinórok, és tsipke darabok találtattak, úgy harmincz darab ezüst pénzék, úgy mint: Sz. Lászlóé, II. Béláé, Második Andrásé hihetősebben, mivel a' kereszt, mint kereszties háború czimere, az egyik lapját ékesíti, Harmadik Andrásé, Robert Károlyé, Első Mária Királynéé, 'Sigmondé, Első Ulászlóé, Első Mátyásé. Második Ulászlóé, Második Lajosé, Első Ferdinandé; kinél uralkodása alatt történt ezen nagy várnak a' Törökök által végső pusztulása. Ezen régipénzek, úgy más talált régiségek, öszvesen nyolczvanegy darabokban, a' Nemzeti Magyar Muzeumnak által adattak. Minden talált; vagy ez után találandó régiségeknek környüllálos leírását, Nagy-Váradnak viszon tagságaival szándékozik Magyarúl a' T. Professor Úr a' Hazával bővebben megismerteni, midőn az ásásnak egészen vége leszen.

J e l e n t é s.

Hartleben Adolf, Könyvárosnál Pesten, a' Váczi utzában a' Hét Választó Fejedelem nevű Vendégfogadó irányában a' jövő Leopoldi-Pesti-Vásárra tökéletesen el fog készülni:

Német-Magyar, és Magyar-Német
S z ó k ö n y v.

A' többek között Holtzmann, Scheller, Páriz-Pápai és Márton után dolgozva, mind a' két Nemzet hasznára kiadatott. Két Kötet, nagy medien 8 ad rétbén, száz árkusra terjed. Pesten, 1827. köttetlen 5 forint, 30 kr., kemény kötésben 6 for. ezüst pénzben.